

[Miljøministeren]

mærkningerne vil blive opfyldt. Så har vi efterlevet den nordiske miljøbeskyttelseskonvention af 1974, hvor man i art. 5 siger, at vi så snart som muligt skal sende et eksemplar af sagens akter til overvågningsmyndigheden i den anden stat samt give denne myndighed mulighed for at udtale sig. Det er præcis, hvad vi har gjort i forhold til Finland.

Hr. Gade foregiver, at vi ikke har fulgt VVM-direktivets art. 7, men der står blot, at vi skal fremsende til den medlemsstat de oplysninger, der er indhentet i henhold til art. 5, og efter den skal vi levere en beskrivelse af projektet med oplysning om placering, art og dimensioner . . . (*Uro i salen*). Det er åbenbart ikke en sag, der interesserer Folketinget ret meget, og det er heller ikke en sag, der interesserer befolkningen ret meget, men det kan være, at det interesserer hr. Gade, så hvis han kan få lov at høre det . . .

Formanden:

Jeg synes lige, jeg vil henlede opmærksomheden på, at debatten ikke er afsluttet endnu.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Tak, hr. formand!

Hr. Gade pegede på, at vi ikke havde fulgt VVM-direktivet. Jeg gør stilfærdigt – men altså for stilfærdigt til, at det er muligt at høre det 2 m fra talerstolen – opmærksom på, at ifølge art. 7 skal vi sørge for, at andre stater bliver orienteret, og det skal vi gøre med de oplysninger efter art. 5, som man efterlyser.

I art. 5, stk. 2, står det afgørende: Vi skal levere en beskrivelse af projektet med oplysning om placering, art og dimensioner. Det har vi gjort. En beskrivelse af påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere betydelige skadelige virkninger. Det står i bemærkningerne: De data, der er nødvendige for at konstatere og vurdere de væsentlige virkninger, projektet vil kunne få for miljøet. Det står i »Miljø Øresund 91«. Og et ikketeknisk resumé af de i det første til tredje led omhandlede oplysninger. Det er »Miljø Øresund 91«, som er et resumé af de 1.500 sider.

Og så har vi skrevet til disse lande, hvad hr. Gade åbenbart har glemt, den 15. marts, at rapporten er der, at Øresundsforbindelsen kan påvirke de hydrografiske konditioner, at vi vil søge at ændre på forholdene, at Danmark og Sve-

rige vil træffe en beslutning, så man skal ikke ligge og sove på sit grønne øre, og at vi vil drøfte det videre, og at vi vil levere alle yderligere informationer, hvis man har ønsker om det.

Og så siger vi »Do not hesitate . . .«. Undskyld: »Tøv ikke med at kontakte os«. Det var der ingen der gjorde, så derfor skrev vi igen den 23. maj, at nu havde vi altså indgået denne rege- ringsaftale, således at de ikke skulle sove, og at vi ville drøfte tingene videre omkring afgrav- ningsforholdene og virkningen i Østersøen, og at vi ville lave et internationalt ekspertpanel, som skulle tage stilling til sagerne . . .

Formanden:

Det er en stor glæde at se så mange af Tingets medlemmer samlet her midt i august måned, men jeg ville være glad, hvis man ikke kunne høre dem alle sammen på én gang.

Må vi ikke bede om en lille smule ro, indtil vi har debatten afsluttet her. Der er for megen støj både i sidelokalet og i salen. Jeg sætter pris på selv at kunne følge debatten, men det kan jeg næsten ikke nu.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Tak, hr. formand!

Hvis SF tillader det, så varer det såmænd ikke så længe, før vi er færdige.

Så siger hr. Gade, at vi har brudt løfterne. Der er ikke brudt noget løfte i forhold til et naboland, som har fået brev fra os, og de har alle sammen fået breve fra os gennem Helsinkikonventionen, således som det er aftalt.

Det beklagelige er, hvad hr. Gade udmærket ved, at han i et brev fra mig har fået at vide, at jeg også ville sende lovforslaget. Det er jeg nu ikke ked af at jeg ikke sendte, for der er de to linieføringer, og jeg syntes, det var meget vigtigt, at landene kan reagere på begge linieføringer. Sæt vi nu her mellem første- og andenbehandlingen og mellem anden- og tredjebehandlingen havde ændret præcis det, vi alene havde bedt om bemærkninger til. Så kunne man blive vred i de andre Østersølande, for så havde de svaret på noget, der ikke blev gennemført, og vi havde så gennemført noget, vi ikke havde spurgt til.

Svenskerne har i øvrigt slet ikke sendt noget som helst.

Derfor synes jeg, at det er det endelige lovforslag og »Miljø Øresund 91«, som beskriver